

KOMUNIKAT KOMISJI DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

z dnia 2 września 2004 r.

ustanawiający wytyczne dla inicjatywy wspólnotowej w dziedzinie współpracy transeuropejskiej, która ma zachęcać do harmonijnego i zrównoważonego rozwoju obszaru Europy**Interreg III**

(2004/C 226/02)

1. Komisja Wspólnot Europejskich podjęła 28 kwietnia 2000 r. decyzję o powołaniu inicjatywy wspólnotowej w dziedzinie współpracy transeuropejskiej (dalej zwanej „Interreg III”), wymienionej w art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych⁽¹⁾, dalej zwanego „rozporządzeniem ogólnym”. Metoda wdrożenia działań związanych ze współpracą w zakresie komponentu międzyregionalnego została wymieniona w komunikacie Komisji do Państw Członkowskich z dnia 7 maja 2001 r. „Współpraca międzyregionalna” komponent C inicjatywy wspólnotowej Interreg III (2001/C 141/02)⁽²⁾ (zwanym dalej „komunikatem w sprawie współpracy międzyregionalnej”). Wytyczne zostały zmienione komunikatem Komisji z dnia 23 sierpnia 2001 r.⁽³⁾. Obecne ujednolicone wytyczne zastępują wytyczne z dnia 28 kwietnia 2000 r., zmienione komunikatem z dnia 23 sierpnia 2001 r. Załącznik A do niniejszego komunikatu zastępuje załącznik A do komunikatu w sprawie współpracy międzyregionalnej.
2. Na mocy Interreg III udostępnia się finansowanie wspólnotowe na środki i w obszarach, w których przestrzegane są wytyczne ustanowione w niniejszym dokumencie i które zostały objęte programami inicjatywy wspólnotowej przedstawionymi przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie i zaakceptowane przez Komisję.
3. Ogólnym celem inicjatyw Interreg było i pozostaje stworzenie sytuacji, w której granice narodowe nie będą przeszkodą w zrównoważonym rozwoju oraz integracji obszaru Europy. Izolacja obszarów przygranicznych jest podwójnej natury: z jednej strony granice oddzielają od siebie społeczności przygraniczne gospodarczo, społecznie, kulturalnie oraz przeszkadzają w spójnym zarządzaniu ekosystemami; z drugiej strony obszary przygraniczne często były zaniedbywane przez politykę państw, co powodowało, że znaczenie ich gospodarek w ich granicach narodowych zmniejszało się. Jednolity rynek oraz UGW (Unia Gospodarczo-Walutowa) są silnymi katalizatorami do zmiany tej sytuacji. Tym niemniej zakres działań na rzecz wzmocnienia współpracy dla wspólnych korzyści obszarów przygranicznych w ramach Wspólnoty pozostaje olbrzymi. Wyzwanie staje się jeszcze większe, gdy bierzemy pod uwagę rozszerzenie Wspólnoty, ponieważ oznacza ono wzrost liczby wewnętrznych granic oraz stopniowe przesuwanie się zewnętrznych granic Wspólnoty w kierunku wschodnim.
4. W okresie programowania 1994–1999 kontynuowano inicjatywę Interreg II, która rozszerzyła zakres inicjatyw Interreg oraz Regen z wcześniejszego okresu. Została ona wdrożona w trzech różnych dziedzinach: współpracy przygranicznej (2 600 mln EUR), transnarodowych sieci energetycznych (550 mln EUR), a także wspólnego działania w zakresie walki ze skutkami powodzi i suszy oraz rozwoju planowania przestrzennego dla dużych skupisk obszarów geograficznych Wspólnoty, Europy Środkowej i Wschodniej oraz basenu Morza Śródziemnego (413 mln EUR). Ponadto wspierano współpracę międzyregionalną wewnątrz Wspólnoty w „kwestiach miękkich”, istotnych dla rozwoju regionalnego, w ramach środków innowacyjnych Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), na mocy art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 4254/88 ustanawiającego przepisy wykonawcze do rozporządzenia (EWG) nr 2052/88 w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽⁴⁾ (200 mln EUR w latach 1994–1999).

I. OGÓLNE CELE I ZASADY

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r., Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽²⁾ Dz.U. C 141 z 15.5.2001, str. 2.

⁽³⁾ Komunikat Komisji zmieniający wytyczne dla inicjatywy wspólnotowej w dziedzinie współpracy transeuropejskiej, która ma zachęcać do harmonijnego i zrównoważonego rozwoju na obszarze Europy – Interreg III (2001/C 239/03), Dz.U. C 239 z 25.8.2001, str. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 15.

5. Te doświadczenia pokazują, że w wielu wypadkach poczyniono już znaczące kroki w kierunku programowania przygranicznego oraz zarządzania programami. Jednak ten poziom ściślejszej współpracy, który istnieje np. w wypadku euroregionów, jest wciąż raczej wyjątkiem niż regułą. Jakkolwiek nastąpił znaczny rozwój działań w obszarach przygranicznych i obszary te odniosły w wyniku tych działań wymierne korzyści, dużo trudniejsze było faktycznie wspólne przeprowadzanie konkretnych operacji. W niektórych wypadkach spowodowało to wręcz odwrotne skutki, jak np. prowadzenie równoległych projektów po obu stronach granicy. W każdym razie spowodowało to niespożytkowanie przez obszary przygraniczne i Państwa Członkowskie wszystkich korzyści ze współpracy.

Inicjatywa Interreg II C pozwoliła na zdobycie pewnych doświadczeń związanych ze współpracą dotyczącą dużych ponadnarodowych obszarów, angażującą organy państwowe, regionalne i lokalne, z perspektywą osiągnięcia wyższego poziomu integracji terytorialnej tych obszarów. Tym niemniej zakres współpracy był różny w różnych wypadkach.

We współpracy z państwami trzecimi, o zasięgu przekraczającym granice zewnętrzne, występowały dodatkowe problemy, wynikające przede wszystkim ze słabości struktur administracyjnych w tych krajach, jak również z trudności z koordynowaniem instrumentów polityki zewnętrznej, takich jak Phare, Tacis, Cards oraz MEDA z programami Interreg, z powodu różnic w ich przepisach finansowych i operacyjnych.

Współpraca międzyregionalna rozwinęła się w wielu dziedzinach. Jednak system finansowania oparty na art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 4254/88 miał wadę polegającą na scentralizowaniu zbyt wielkiej liczby projektów bezpośrednio w rękach Komisji i oddzieleniu tych działań od działalności przygranicznej i transnarodowej Interreg.

6. W tym kontekście celem nowego etapu Interreg było wzmocnienie spójności gospodarczej i społecznej Wspólnoty poprzez promowanie współpracy przygranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej oraz zrównoważonego rozwoju na obszarze Wspólnoty. W centrum inicjatywy znajdują się zatem działania dotyczące obszarów przygranicznych i granic pomiędzy Państwami Członkowskimi oraz między Wspólnotą a państwami trzecimi. Szczególną uwagę zwraca się na:

- zewnętrzne granice Wspólnoty, zwłaszcza w kontekście jej rozszerzenia,
- współpracę obejmującą najbardziej peryferyjne regiony wspólnoty,
- współpracę w realizacji procesu stabilizacji i stowarzyszenia w Zachodnich Bałkanach, oraz
- współpracę w zakresie regionów wypierskich.

Na podstawie doświadczeń zdobytych podczas poprzednich inicjatyw Interreg obecny etap inicjatywy jest wdrażany w trzech komponentach:

- a) promowanie zintegrowanego rozwoju regionalnego pomiędzy sąsiadującymi regionami przygranicznymi, włączając w to granice zewnętrzne (programy sąsiedzkie) oraz niektóre granice morskie (komponent A); ten komponent otrzymuje główną część zasobów finansowych;
- b) przyczynianie się do harmonijnej integracji terytorialnej na obszarze wspólnotowym (komponent B);
- c) poprawa rozwoju regionalnego oraz polityk i technik spójności poprzez współpracę transnarodową i międzyregionalną (komponent C); jest to komponent zdecydowanie najskromniejszy finansowo.

Głównym wyzwaniem dla nowego etapu inicjatywy Interreg jest zatem wykorzystanie pozytywnych doświadczeń zdobytych podczas współpracy w ramach obecnych programów i stałe rozwijanie struktur dla takiej współpracy na obszarze wspólnotowym oraz w sąsiadujących państwach.

7. Aby osiągnąć te cele, rozwijanie współpracy w ramach inicjatywy Interreg III podlega następującym zasadom:

— *Wspólna strategia przygraniczna/transnarodowa i program rozwoju*

Rozwój wspólnej strategii oraz program określający wspólne priorytety są zasadniczymi warunkami akceptacji propozycji zgłoszonych do finansowania przez Komisję. Wszystkie środki i operacje muszą opierać się na wspólnym programowaniu dla odpowiednich regionów lub obszarów i reprezentować dla nich wartość dodaną.

Operacje wybrane do wdrożenia programu muszą mieć czysto przygraniczny lub transnarodowy charakter. Oznacza to, że aby zostały zakwalifikowane, muszą zostać wspólnie wybrane i wdrożone w dwóch lub więcej Państwach Członkowskich lub państwach trzecich albo w pojedynczym Państwie Członkowskim, jeżeli możliwe jest wykazanie istnienia znaczącego wpływu na inne Państwa Członkowskie lub państwa trzecie.

Programowanie musi brać pod uwagę ogólne wytyczne dotyczące funduszy strukturalnych oraz prawodawstwo i polityki wspólnotowe. Oznacza to, że preferowane będą zwłaszcza te operacje, które pomagają w tworzeniu miejsc pracy, poprawiają konkurencyjność w objętych nimi obszarach, rozwijają i wdrażają politykę zrównoważonego rozwoju oraz promują równe szanse dla mężczyzn i kobiet. Wszystkie operacje powinny być zgodne z zasadami wspólnotowymi w zakresie konkurencji, a zwłaszcza z zasadą dotyczącą pomocy państwa.

— *Partnerstwo i inicjatywy oddolne*

Należy rozwijać w szerokim zakresie stosunki partnerskie, włączając w to nie tylko partnerów instytucjonalnych z organów krajowych, regionalnych i lokalnych, ale także partnerów społecznych i gospodarczych oraz inne właściwe organy (organizacje pozarządowe, środowisko akademickie itp.), zgodnie z art. 8 rozporządzenia ogólnego. Komisja kładzie szczególny nacisk na rozwijanie partnerstwa od samego początku, od etapu opracowania wspólnej strategii do wdrożenia operacji. Po etapie promocji operacje muszą pozwalać na jak największy udział podmiotów publicznych i prywatnych.

— *Komplementarność z głównym nurtem funduszy strukturalnych*

Programy muszą być zgodne ze środkami określonymi w Celach 1, 2 i 3 funduszy strukturalnych, zwłaszcza w zakresie infrastruktury i innych inicjatyw wspólnotowych. Ponadto operacje muszą być przeprowadzane zgodnie z zakresem funduszy strukturalnych i być zgodne z zasadami kwalifikowalności wydatków.

— *Bardziej zintegrowane podejście do wdrażania inicjatyw wspólnotowych*

EFRR, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1783/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽¹⁾, dalej zwanego „rozporządzeniem EFRR”, może wdrażać inicjatywę Interreg III poprzez finansowanie środków rozwoju obszarów wiejskich kwalifikowanych na mocy EFOGR, rozwoju zasobów ludzkich kwalifikowanych w ramach EFS oraz dostosowania struktur rybołówstwa kwalifikowanych na mocy IFOR. Tę możliwość należy wykorzystać w celu poprawy koordynacji oraz integracji środków i operacji korzystających z pomocy wspólnotowej.

— *Efektywna koordynacja pomiędzy Interreg III a instrumentami polityki zewnętrznej Wspólnoty, szczególnie w kontekście jej rozszerzenia*

Wdrożenie Interreg III musi zapewniać spójność i synchronizację z innymi zaangażowanymi instrumentami finansowania. Operacje podejmowane wewnątrz Wspólnoty są finansowane przez EFRR, a operacje na zewnątrz Wspólnoty poprzez inne instrumenty finansowe, takie jak Phare, ISPA, Tacis,

MEDA, Cards, EFR lub inne programy wspólnotowe o odpowiednim wymiarze polityki zewnętrznej.

Komunikat Komisji „Budowanie drogi dla nowego instrumentu sąsiedztwa”⁽²⁾ z dnia 1 lipca 2003 r. (dalej zwany „komunikatem o sąsiedztwie”) ma na celu, poprzez wprowadzenie programów sąsiedzkich w okresie 2004–2006, poprawić koordynację pomiędzy Interreg III a instrumentami zewnętrznej polityki wspólnotowej. Ten komunikat jest kontynuacją komunikatu „Szersza Europa – sąsiedztwo: Nowe ramy stosunków z naszymi wschodnimi i południowymi sąsiadami”⁽³⁾.

8. Wdrożenie współpracy w oparciu o te zasady istotnie wymaga wspólnych struktur przygotowujących programy, angażujących zainteresowane strony, wybierających operacje, zarządzających całością oraz koordynujących i monitorujących wdrażanie programów, a także, w razie potrzeby, wspólnych mechanizmów zarządzania środkami i operacjami. Tak czy inaczej, inicjatywa Interreg III oraz program sąsiedzki przyczynią się do znacznego postępu w rozwoju sytuacji z okresu programowania 1994–1999. Partnerzy muszą określić dokładne warunki, uzgodnienia i zasoby dla wprowadzenia i działania struktur, których koszty operacyjne mogą być pokrywane przez programy.

W tym kontekście właściwe organy mogą ocenić, czy jest możliwe powołanie Europejskich Zgrupowań Interesów Gospodarczych (EZIG)⁽⁴⁾.

II. WSPÓLPRACA PRZYGRANICZNA (KOMPONENT A)

9. Cel: Współpraca przygraniczna pomiędzy sąsiadującymi ze sobą organami ma na celu rozwój ośrodków gospodarczych i społecznych za pomocą wspólnych strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju terytorialnego.
10. Kwalifikujące się obszary: Do celów współpracy przygranicznej kwalifikują się następujące obszary:
- wszystkie obszary położone przy wewnętrznych lub zewnętrznych granicach lądowych Wspólnoty, wydzielone na III poziomie administracyjnym Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS III), wymienione w załączniku I,
 - niektóre obszary morskie wydzielone na III poziomie administracyjnym Nomenklatury Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS III), wymienione w załączniku I.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/regional_policy/sources/docoffic/official/communic/wider/wider_en.pdf

⁽³⁾ Komunikat Komisji COM(2003) 104 z 11 marca 2003 r.

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji 97/C 285/10 Udział Europejskich Zgrupowań Interesów Gospodarczych (EZIG) w zamówieniach publicznych i programach finansowanych przez fundusze publiczne. Dz.U. C 285 z 20.9.1997, str. 17.

W szczególnych wypadkach finansowanie może być przyznane środkom w obszarach NUTS III graniczących z obszarami poziomu NUTS III określonymi powyżej lub w obszarach otoczonych przez takie obszary, pod warunkiem że nie przeznaczają się na nie więcej niż 20 % sumy wydatków związanych z danym programem. Obszary, które korzystają z tej możliwości, muszą zostać wskazane w odpowiednim programie inicjatywy wspólnotowej.

11. Zagadnienia priorytetowe: Ten komponent dotyczy zwłaszcza następujących zagadnień:

- promowanie rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i obszarów przybrzeżnych,
- zachęcanie do przedsiębiorczości i rozwoju małych przedsiębiorstw (łącznie z działającymi w sektorze turystycznym) oraz lokalnych inicjatyw tworzenia miejsc pracy,
- promowanie integracji rynku pracy oraz integracji społecznej,
- współużytkowanie zasobów ludzkich i zaplecza technicznego dla celów badawczych, rozwoju technologicznego, oświaty, kultury, komunikacji i zdrowia w celu zwiększenia produktywności oraz pomocy w tworzeniu zrównoważonych miejsc pracy,
- zachęcanie do ochrony środowiska (lokalnie i globalnie), zwiększania efektywności energetycznej oraz promocji odnawialnych źródeł energii,
- rozwijanie transportu (zwłaszcza środków wdrażania bardziej przyjaznych dla środowiska form transportu), sieci i usług informatycznych oraz komunikacyjnych, a także systemów wodnych i energetycznych,
- rozwój współpracy w sferach prawnych i administracyjnych w celu promocji rozwoju gospodarczego i spójności społecznej,
- podnoszenie potencjału obywatelskiej i instytucjonalnej współpracy przygranicznej w celu promocji rozwoju gospodarczego i spójności społecznej.

Powyższa lista nie jest kompletna. Pomocniczą listę zagadnień umieszczono w załączniku II. Jednak zasoby finansowe muszą zostać skoncentrowane na ograniczonej liczbie zagadnień i środków. W szczególności inwestycje infrastrukturalne powinny skupiać się, na ile jest to praktycznie możliwe, w obszarach administracyjnych poniżej poziomu NUTS III, bezpośrednio przylegających do granicy. Jednak zgodnie z pkt 10, jeżeli w obszarach o niewielkiej gęstości zaludnienia rozwój jest wstrzymywany przez brak infrastruktury, można wziąć pod uwagę taką infrastrukturę w obszarze poza ściśle zdefiniowanym poziomem NUTS III, w zakresie, w którym główny cel istnienia takiej infrastruktury jest związany z obszarami NUTS III wymienionymi w załączniku I.

III. WSPÓŁPRACA TRANSNARODOWA (KOMPONENT B)

12. Cel: Współpraca transnarodowa pomiędzy organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi ma na celu

promowanie wyższego poziomu lokalnej integracji dużych grup lokalnych regionów europejskich z perspektywą osiągnięcia zrównoważonego i harmonijnego rozwoju Wspólnoty oraz lepszej integracji terytorialnej z krajami kandydującymi i innymi państwami sąsiadującymi.

13. Kwalifikujące się obszary: Dla celów współpracy transnarodowej proponowane obszary, kwalifikujące się do programu, składają się z grup regionów wymienionych w załączniku III.

Grupy te oparte zostały na obszarach objętych już programami Interreg II C oraz działaniami pilotażowymi art. 10 dotyczącymi planowania przestrzennego, skorygowanymi w oparciu o dotychczasowe doświadczenia. Na tej podstawie Państwa Członkowskie oraz ich regiony mogą składać do Komisji odpowiednie uzasadnione wnioski o zmiany w tych grupach. Szczególna uwaga będzie zwracana na zewnętrzne granice Wspólnoty, zwłaszcza w kontekście rozszerzenia, na współpracę obejmującą najbardziej peryferyjne regiony Wspólnoty, na zwiększanie współpracy w obszarach Morza Adriatyckiego i południa Morza Bałtyckiego. Proponowane zmiany powinny zatem zmierzać w kierunku zwiększenia współpracy pomiędzy regionami adriatyckimi i bałkańskimi Wspólnoty z zewnętrznymi regionami Bałkanów. Szczególna uwaga będzie zwracana na cztery regiony transnarodowe wdrażające wymiar sąsiedztwa.

14. Zagadnienia priorytetowe: Wnioski dotyczące współpracy transnarodowej powinny opierać się na doświadczeniach Interreg II C i brać pod uwagę priorytety polityki wspólnotowej, takie jak TEN, oraz rekomendacje dotyczące rozwoju terytorialnego zawarte w Europejskiej Koncepcji Rozwoju Przestrzennego (ESDP). Jednocześnie, biorąc pod uwagę ograniczone zasoby finansowe i obszerność zaangażowanych terytoriów, ważne jest unikanie rozpraszania działań i dbanie o ich maksymalne skupienie. Możliwe jest ubieganie się o wsparcie w celu:

- opracowania strategii operacyjnych rozwoju przestrzennego w skali ponadnarodowej, obejmujących współpracę pomiędzy miastami i pomiędzy obszarami miejskimi i wiejskimi, z myślą o promowaniu policentrycznego i zrównoważonego rozwoju,
- promocji wydajnych i zrównoważonych systemów transportowych oraz lepszego dostępu do społeczeństwa informacyjnego,
- promocji środowiska naturalnego oraz dobrego zarządzania dziedzictwem kulturowym i zasobami naturalnymi, zwłaszcza zasobami wodnymi,
- promocji integracji pomiędzy regionami morskimi i wyspiarskimi, w ramach szczególnych priorytetów z odpowiednim przydziałem środków finansowych. Promocja integracji pomiędzy regionami morskimi i wyspiarskimi może obejmować działania w ramach w ramach współpracy dwustronnej,
- promocji zintegrowanej współpracy najbardziej peryferyjnych regionów.

Wybrane środki muszą tworzyć podstawę zintegrowanego podejścia terytorialnego, które reaguje na typowe problemy i możliwości oraz prowadzi do uzyskania rzeczywistych korzyści dla obszaru ponadnarodowego. Szczególnie promowana będzie współpraca między regionami morskimi i wyspiarskimi, jak również współpraca pomiędzy regionami o wspólnych niedogodnościach, jak np. obszary górskie. Należy także określić zasadnicze obszary inwestycji infrastrukturalnych. Pod uwagę należy brać tylko infrastrukturę mającą wpływ o zasięgu ponadnarodowym. Nie obejmuje to budowy autostrad i dróg głównych. Wybrane operacje muszą także przynosić konkretne, widoczne i innowacyjne wyniki. W wypadku problemów z zarządzaniem zasobami wodnymi spowodowanymi przez susze lub powodzie finansowanie Interreg III może zostać spożytkowane na inwestycje infrastrukturalne.

15. W wypadku najbardziej peryferyjnych regionów (francuskie departamenty zamorskie, Wyspy Kanaryjskie, Azory i Madera) programy współpracy będą:

- promować lepszą integrację i współpracę gospodarczą w ramach tych regionów oraz pomiędzy nimi i pozostałymi Państwami Członkowskimi,
- poprawiać więzi i współpracę z sąsiadującymi państwami trzecimi (na Wyspach Karaibskich, w Ameryce Łacińskiej, na Oceanie Atlantyckim, w Afryce Północno-Wschodniej i na Oceanie Indyjskim).

16. Lista priorytetowych zagadnień powinna określać główne działania, które mają być współfinansowane. Zostały one dokładniej wymienione w załączniku IV.

IV. WSPÓŁPRACA MIĘDZYREGIONALNA (KOMPONENT C)

17. Cel: Współpraca międzyregionalna ma za zadanie poprawić efektywność polityki i instrumentów rozwoju regionalnego oraz spójność za pomocą powiązań sieciowych, zwłaszcza w regionach słabiej rozwiniętych lub podlegających transformacji ustrojowej.

18. Kwalifikujące się obszary: Całość Wspólnoty.

19. Zagadnienia priorytetowe:

- Ten komponent obejmuje działania w zakresie współpracy nad poszczególnymi zagadnieniami określonymi przez Komisję w komunikacie w sprawie współpracy międzyregionalnej, włącznie z badaniami, rozwojem technologicznym oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami, społeczeństwem informacyjnym, turystyką, kulturą i zatrudnieniem, przedsiębiorczością i środowiskiem itp.

Szczególną uwagę należy zwrócić na uczestnictwo regionów wyspiarskich i najbardziej odległych oraz krajów kandydujących w różnych sieciach. Regiony morskie będą zachęcane do współpracy również na poziomie dwustronnym.

V. PRZYGOTOWANIE, PRZEDSTAWIANIE ORAZ ZATWIERDZANIE INTERWENCJI

20. Na podstawie indykatywnego podziału środków finansowych pomiędzy Państwa Członkowskie ustalonego przez Komisję, określającego marginesy elastyczności pomiędzy komponentami (patrz: rozdział VIII) Państwa Członkowskie przygotowują zestawienia ukazujące finansowanie w podziale na komponent, granicę i region. Państwa Członkowskie zapewnią przy tym odpowiednią równowagę w podziale środków finansowych pomiędzy odbiorców położonych po obu stronach granicy, biorąc pod uwagę wielkość dostępnych środków.

21. Wnioski zostaną przygotowane przez wspólne komitety przygraniczne lub transnarodowe albo inne ciała utworzone przez właściwe organy regionalne, lokalne lub państwowe, a także, w razie potrzeby, przez partnerów pozarządowych.

Wnioski mogą być przedstawiane osobno dla każdego komponentu. Jeżeli jednak partnerzy uznają to za stosowne, programy mogą obejmować wszystkie trzy komponenty: A, B i C, i określać priorytety, środki oraz wspólne struktury dla każdego komponentu.

22. Programy dotyczące współpracy przygranicznej (komponent A) zostaną przygotowane zgodnie z zasadami, priorytetami i procedurami wymienionymi w punktach od 6 do 11 przez organy regionalne i lokalne w kwalifikujących się obszarach, w partnerstwie z organami państwowymi, zależnie od struktury urzędowej każdego z Państw Członkowskich.

Zasadniczo każdy z programów zostanie przygotowany dla konkretnej granicy, w razie potrzeby z podprogramami dla wszystkich obszarów przygranicznych. W należycie uzasadnionych przypadkach (np. bardzo długie granice, punkty łączenia się wielu granic, dobrze rozwinięte istniejące struktury współpracy) program zostanie przygotowany dla jednego regionu przygranicznego i może objąć jedną lub więcej granic.

23. Programy obejmujące współpracę transnarodową (komponent B) zostaną przygotowane zgodnie z zasadami, priorytetami i procedurami wymienionymi w punktach 6, 7, 8 oraz 12 do 16 przez organy państwowe (lub inne organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie), w ścisłej współpracy z organami regionalnymi lub lokalnymi położonymi w obszarze geograficznym, gdzie będzie realizowana współpraca. Biorąc pod uwagę zebrane przez nie doświadczenia, organy i strony uczestniczące w inicjatywie Interreg II C będą na prośbę odpowiedzialnych organów uczestniczyć w pracach przygotowawczych.

Dla każdego obszaru współpracy został przygotowany pojedynczy program określony w pkt 13.

24. Warunki dotyczące wdrożenia programów komponentu C zostały wymienione w komunikacie o współpracy międzyregionalnej.

25. Treść programów będzie podobna do zawartej w jednolitym dokumencie programowym opisanym w art. 19 ust. 3 rozporządzenia ogólnego, dostosowana do potrzeb i okoliczności typowych dla współpracy przygranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej i będzie zawierać:
- zgodną z art. 41 ust. 2 rozporządzenia ogólnego ocenę ex-ante, analizującą w szczególności mocne i słabe strony współpracy w danym obszarze oraz przewidywany wpływ, łącznie z wpływem na środowisko (lokalnie, globalnie), a także, w razie potrzeby, równe szanse dla mężczyzn i kobiet oraz ulepszenia wprowadzone do struktur odpowiedzialnych za współpracę,
 - sprawozdanie z procesu wspólnego programowania (np. wspólnego komitetu programowego) zawierające ustalenia w zakresie konsultacji z partnerami,
 - określenie wspólnej strategii i priorytetów rozwoju obszaru geograficznego objętego programem, w razie potrzeby z podziałem na podprogramy, łącznie z priorytetami, konkretnymi celami – wyrażonymi liczbowo, jeżeli jest to możliwe – oraz z wyszczególnieniem, w jaki sposób ta strategia oraz priorytety uwzględniają wytyczne, o których mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia ogólnego,
 - konspekt do komponentu A, w razie potrzeby w podziale na podprogramy, określający planowane środki wdrożenia priorytetów, łącznie z informacjami niezbędnymi do sprawdzenia zgodności z systemami pomocy zgodnie z art. 87 Traktatu; istotę środków wymaganych do przygotowania, monitorowania i oceny programu,
 - indykatywny plan finansowania określający dla każdego priorytetu i każdego roku, zgodnie z art. 28 i 29 rozporządzenia ogólnego, podział środków finansowych, które mają zostać przyznane przez EFRR oraz odpowiednio wkładów Phare, Tacis, MEDA, Cards, Fundusz Spójności i ISPA, EBI, jak również sumę kwalifikujących się środków finansowania publicznego lub równorzędnego i szacowaną ilość środków finansowania prywatnego, związanego z tymi wkładami; sumę pomocy finansowej EFRR zaplanowaną na każdy rok, która będzie zgodna z odpowiednią perspektywą finansową,
 - postanowienia w zakresie wdrożenia programu, zawierające:
 - określenie przez właściwe organy biorące udział w programie wspólnych struktur na rzecz współpracy powołanych w oparciu o konkretne umowy uwzględniające przepisy krajowe, które to struktury będą odpowiedzialne za następujące funkcje:
 - organ zarządzający w rozumieniu art. 9 lit. n) i art. 34 rozporządzenia ogólnego,
 - organ wypłacający w rozumieniu art. 9 lit. o) i art. 32 rozporządzenia ogólnego na poziomie programu oraz, w razie potrzeby, zależne organy wypłacające,
 - wspólny sekretariat techniczny do zarządzania operacyjnego programem, w szczególności dla zadań określonych w pkt 30, bez uszczerbku dla globalnej odpowiedzialności organu zarządzającego na podstawie art. 34 rozporządzenia ogólnego.
- Te trzy funkcje (organu zarządzającego, organu wypłacającego i wspólnego sekretariatu technicznego) są podejmowane przez te organy razem lub osobno, biorąc pod uwagę specyfikę wdrożenia Interreg III,
- komitet monitorujący całość programu zgodnie z art. 35 rozporządzenia ogólnego (patrz: pkt 28) oraz komitet sterujący (lub kilka, w razie potrzeby) (patrz: pkt 29),
 - opis ustaleń dotyczących zarządzania programem, łącznie z tymi dotyczącymi fazy promocji i upowszechnienia programu pozwalającej na jak największy stopień udziału podmiotów publicznych i prywatnych oraz procedury ogłoszenia wezwania do składania propozycji i wspólnego wyboru operacji, jak również roli komitetu sterującego (patrz: pkt 29) i różnych obowiązków związanych z finansami i kontrolą finansową, zgodnie z art. 38 i 39 rozporządzenia ogólnego; może także w razie potrzeby obejmować skorzystanie z globalnej dotacji, zgodnie z pkt 26,
 - opis systemów wspólnego monitorowania i oceny, obejmujący rolę komitetu monitorującego (patrz: pkt 28); jak przewiduje art. 36 ust. 1 rozporządzenia ogólnego, właściwe organy wezmą pod uwagę metodologię definiowania wskaźników monitorowania na potrzeby gromadzenia monitorowanych danych i przygotowania ocen,
 - określenie systemu zarządzania finansowego pozwalającego na dokonanie przelewu z EFRR (najlepiej także z odpowiednich państwowych ośrodków współfinansujących) na pojedynczy rachunek dla każdego programu oraz na szybkie i jawne przekazanie tych funduszy do ich beneficjentów końcowych; wspólne ustalenia mogą w tym celu obejmować podpisanie umowy między różnymi organami państw uczestniczących w programie, jak również zobowiązanie poszczególnych partnerów, na poziomie programu, do podpisania umowy w sprawie ich wspólnych obowiązków finansowych i prawnych,

- opis konkretnych ustaleń i procedur kontroli programu, listę poszczególnych obowiązków związanych z finansami i kontrolą finansową, zgodnie z art. 38 i 39 rozporządzenia ogólnego,
 - informacje dotyczące zasobów wymaganych do przygotowania, monitorowania i oceny pomocy.
26. Przygotowane w ten sposób programy zostaną dostarczone Komisji przez organy wyznaczone przez zainteresowane Państwa Członkowskie i w porozumieniu z tymi Państwami Członkowskimi.
- Po zatwierdzeniu każdego programu przez Komisję przyzna ona jeden przydział z EFRR, bez podziału funduszy na każde Państwo Członkowskie. Komisja może także przyznać dotację globalną dla całości lub części programu, w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi.
27. Do każdego programu zostanie dodane uzupełnienie programu zdefiniowane w art. 9 lit. m) i opisane w art. 18 ust. 3 rozporządzenia ogólnego.

To uzupełnienie programu zostanie przesłane do Komisji nie później niż trzy miesiące od decyzji Komisji zatwierdzającej program. Uzupełnienie programu zostanie przygotowane zgodnie z tymi samymi ustaleniami w zakresie współpracy i partnerstwa, co ustalenia odnoszące się do programu.

VI. MONITOROWANIE, WDROŻENIE I OCENA INTERWENCJI

28. Komitet monitorujący prowadzi monitorowanie programu zgodnie z art. 35 rozporządzenia ogólnego. Do głównych obowiązków spotykającego się co najmniej raz na rok komitetu należą:
- potwierdzenie i akceptacja uzupełnienia programu,
 - ustanowienie kryteriów stosowanych podczas wyboru operacji w celu ustalenia przygranicznego lub transnarodowego charakteru operacji, zgodnie z art. 15 rozporządzenia ogólnego,
 - wprowadzanie późniejszych poprawek do programu lub do uzupełnienia programu,
 - monitorowanie i ocena programu jako całości i zatwierdzenie specyfikacji istotnych warunków zamówienia dotyczących zaproszeń do składania wniosków.

Komitet monitorujący składa się z przedstawicieli organów regionalnych i lokalnych oraz organów państwowych, jeżeli wyrażą one takie życzenie. Udział partnerów gospodarczych, społecznych oraz organizacji pozarządowych jest pożądanym i następuje zgodnie

z art. 8 rozporządzenia ogólnego. Komisja oraz, gdzie ma to zastosowanie, EBI będą uczestniczyć w pracach komitetu monitorującego z głosem doradczym.

29. Wspólny wybór operacji i skoordynowane monitorowanie ich wdrożenia będzie prowadzone przez jeden lub, w razie potrzeby, więcej komitetów sterujących operacjami każdego podprogramu. Komitet ten zostanie powołany w oparciu o te same zasady współpracy i partnerstwa, co stosowane w wypadku komitetu monitorującego. Komisja może uczestniczyć w obradach na prawach obserwatora.

Opcjonalnie obowiązki komitetu sterującego może pełnić komitet monitorujący działający również w charakterze komitetu sterującego.

30. Organowi zarządzającemu przy wdrażaniu jego zadań pomaga wspólny sekretariat techniczny, w obszarach, w których nie pełni on funkcji sekretariatu.

Oprócz obowiązków określonych w art. 34 rozporządzenia ogólnego organ zarządzający (patrz: pkt 25) jest odpowiedzialny za organizację przygotowania decyzji, które mają zostać podjęte przez komitet monitorujący i sterujący. W szczególności akceptuje on, rozważa i wstępnie ocenia operacje zgłaszane do finansowania lub koordynuje takie zadania. Koordynuje on także prace organów, które zostały zgodnie z wymaganiami wyznaczone do wdrażania poszczególnych podprogramów i środków.

31. Wkład EFRR będzie przekazywany na pojedynczy rachunek bankowy w imieniu organu wypłacającego lub zarządzającego (gdy jest on także organem wypłacającym). Na podstawie decyzji w kwestii wyboru projektów podjętych przez komitet sterujący lub komitet monitorujący działający jako komitet sterujący udział EFRR będzie, zgodnie z art. 32 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia ogólnego, wypłacany przez organ wypłacający bezpośrednim beneficjentom lub, gdy ma to zastosowanie, organom lub instytucjom wyznaczonym do wdrażania poszczególnych podprogramów i środków. W takim wypadku wspomniane organy przekażą płatności beneficjentom końcowym. W wypadku operacji angażujących partnerów z różnych Państw Członkowskich beneficjent końcowy będzie głównym partnerem zarządzającym operacją, odpowiedzialnym za zarządzanie finansowe i koordynację działań poszczególnych partnerów operacji. Partner główny będzie odpowiedzialny finansowo i prawnie przed organem zarządzającym. Partner główny ustali z partnerami, najlepiej w formie umowy, podział wspólnych obowiązków.

32. Rozdział III rozporządzenia ogólnego (wkłady funduszy i zarządzanie finansowe) oraz przepisy odnoszące się do monitorowania, oceny i kontroli finansowej, z wyjątkiem art. 44, mają zastosowanie do programów. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia programy mogą być zmieniane z inicjatywy Państw Członkowskich lub Komisji w porozumieniu z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi po ocenie w połowie okresu, o której mowa w art. 42 rozporządzenia.

33. [skreślono]

VII. KOORDYNACJA EFRR, PHARE, TACIS, MEDA, CARDS, EFR, SAPARD I ISPA

34. Do celów art. 20 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia ogólnego, koordynacja pomocy w ramach EFRR z innymi instrumentami uczestniczącymi w finansowaniu inicjatywy Interreg III dotyczy kwalifikacji geograficznej, programowania wieloletniego, kwalifikowania operacji i mechanizmów wdrożenia, monitorowania, oceny i kontroli.

Znaczące doskonalenie wspólnych struktur w porównaniu do sytuacji w poprzednim okresie programowania, wspomniane w pkt 8, będzie kontynuowane w odniesieniu do programów opisywanych w tym rozdziale, zgodnie ze stopniem osiągniętego postępu w zakresie koordynacji EFRR z innymi instrumentami finansowymi.

Komisja zobowiązuje się do przedstawiania komitetowi konsultacyjnemu, o którym mowa w art. 48 ust. 3 lit. d) rozporządzenia ogólnego, raz w roku, sprawozdania w zakresie osiągniętego postępu w koordynacji EFRR z innymi instrumentami finansowymi.

34.a. W komunikacie o sąsiedztwie Komisja przedstawiła podejście programów sąsiedztwa na okres 2004–2006. Programy sąsiedztwa będą wspierać współpracę przygraniczną i transnarodową przy zewnętrznej granicy Unii z państwami niebędącymi kandydatami i będą opierać się na istniejących lub zaplanowanych programach oraz strukturach Interreg. Ustanowienie programów sąsiedztwa umożliwi tworzenie nowych systemów pozwalających na wspólne przygotowywanie, zgłaszanie i wybór projektów. Dnia 23 października 2003 r. Komisja przedstawiła wytyczne⁽¹⁾ w sprawie przygotowania programów sąsiedztwa opisujące działania niezbędne do utworzenia programu sąsiedztwa i zawierające rady dotyczące zmian w istniejących dokumentach, strukturach i metodach pracy.

Współpraca przygraniczna (komponent A)

35. Do celów współpracy przygranicznej na obszarach położonych przy zewnętrznych granicach Wspólnoty,

obszary przygraniczne w sąsiadujących krajach zostaną uwzględnione we wnioskach programowych przedstawionych Komisji przez wyznaczone organy Państw Członkowskich w porozumieniu z zainteresowanymi państwami sąsiadującymi. Definicje tych obszarów muszą być spójne z kryteriami przyjętymi na potrzeby Interreg III. Z uwzględnieniem NUTS III, w wypadku strefy umieszczonej w załączniku I, uczestniczącej w kilku programach współpracy przygranicznej, angażującej kraje korzystające z Phare-CBC lub uczestnictwa stref NUTS III objętych pkt 10, akapit 2 w takich programach, szczegółów tego uczestnictwa zostaną uzgodnione pomiędzy Komisją, a wyznaczonymi organami Państw Członkowskich w porozumieniu z zainteresowanymi graniczącymi państwami.

36. Program Interreg III współpracy przygranicznej (komponent A), zdefiniowany w pkt 21, 22, 25 i 26, będzie wspólnym dokumentem programowania współpracy przygranicznej, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2760/98 z dnia 18 grudnia 1998 r. dotyczącego programu Phare-CBC⁽²⁾, dalej zwanego „rozporządzeniem Phare-CBC”. W razie finansowania przez EFRR, Komisja zadecyduje o wkładzie Funduszu po zatwierdzeniu programu. Wkłady Phare-CBC, Tacis, MEDA, Cards, Sapard lub ISPA będą zgodne z zasadami i regułami dotyczącymi tych instrumentów, a sumy ujęte w planie finansowania będą miały charakter indykatywny. Zwracana będzie uwaga na odpowiednią równowagę finansowania po obu stronach właściwych granic, z uwzględnieniem różnic w poziomie rozwoju gospodarczego i możliwościach wykorzystania funduszy.

37. W wypadku ISPA, zgodnie z art. 2 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 1267/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r., ustanawiającego Instrument Przedakcesyjnej Polityki Strukturalnej⁽³⁾, dopuszczalne są wyjątki od minimalnej zasadniczo wymaganej kwoty (5 mln EUR), przy uwzględnieniu szczególnych warunków i na podstawie decyzji Komisji, w oparciu o konkretne zalecenia poczynione przez komitet monitorujący.

38. Komitet monitorujący, komitety sterujące, wspólny sekretariat techniczny oraz, jeżeli ma zastosowanie, organ zarządzający (patrz: pkt 25) zostaną ustanowione przy udziale przedstawicieli państw trzecich uczestniczących w programie.

Jeżeli nie jest możliwe powołanie wspólnego organu zarządzającego, przedstawiciele państw trzecich będą, w granicach swoich kompetencji, uczestniczyć w działaniach organu zarządzającego.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/regional_policy/interreg3/doc/pdf/neighbor_guidance.pdf

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 19.12.1998, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1822/2003 z 16 października 2003 (Dz.U. L 267 z 17.10.2003, str. 9).

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 73.

39. W wypadku programów finansowanych przez EFRR i przez Phare-CBC, komitet monitorujący programu opisany w pkt 28 oraz Wspólny Komitet ds. Współpracy opisany w art. 7 rozporządzenia Phare-CBC tworzą pojedynczy komitet, dalej zwany dalej „komitetem monitorującym Interreg/Phare-CBC”.

Komitet monitorujący Interreg/Phare-CBC zdecyduje o przyjęciu regulaminu wewnętrznego, uwzględniając systemy instytucjonalne, prawne i finansowe zainteresowanych państw. Zasady te, w niezbędnym zakresie, określają szczegółowo zastosowanie pkt 28 i art. 7 rozporządzenia Phare-CBC.

W składzie komitetu monitorującego Interreg/Phare-CBC znajdują się przedstawiciele właściwych organów Państw Członkowskich, organów zainteresowanych państw trzecich, Komisji, a także, gdzie ma to zastosowanie, EBI. Przedstawiciele Komisji, a także, gdzie ma to zastosowanie, EBI będą uczestniczyć w pracach komitetu monitorującego Interreg/Phare-CBC w zakresie operacji współfinansowanych przez EFRR z głosem doradczym. W zakresie odpowiedzialności komitetu leży stwierdzenie, że uzupełnienie programu jest zgodne z art. 15 rozporządzenia ogólnego oraz zatwierdzenie jego zmian.

40. Operacje i projekty zostaną wybrane na podstawie ich zdolności zakwalifikowania się do Interreg III przez komitet lub komitety sterujące lub przez komitet monitorujący Interreg/Phare-CBC, działający jako komitet sterujący (patrz: punkt 29).
41. Zatwierdzenie operacji lub projektów do finansowania w ramach programu będzie zgodne z zasadami EFRR i innych instrumentów finansowych wspierających program.
42. Zatwierdzenie projektów do finansowania przez Phare-CBC będzie zgodne z procedurą ustanowioną w art. 7 ust. 3 i art. 8 rozporządzenia Phare-CBC.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia, ustanawia się specjalne środki dotyczące ograniczonego odsetka programów dla małych projektów z udziałem lokalnych podmiotów. Małe projekty nieprzekraczające 50 000 EUR (wkład wspólnotowy), przeznaczone do finansowania przez Phare-CBC, będą zatwierdzane przez Wspólny Komitet ds. Współpracy lub przez komitet sterujący odpowiedzialny za małe projekty.

Systemy dotacji w dziedzinach spójności gospodarczej i społecznej mogą finansować projekty w zakresie 50 000–2 mln EUR (wkład wspólnotowy). Pojedyncze projekty w ramach systemów dotacji będą identyfikowane na podstawie zaproszeń do składania wniosków i zatwierdzane przez Wspólny Komitet ds. Współpracy.

Wobec projektów nienależących do systemów dotacji dopuszcza się wyjątki od wymaganej w innych wypad-

kach minimalnej wielkości projektu (2 mln EUR) wyłącznie na podstawie indywidualnej oceny przypadków (case-by-case) i w okolicznościach, gdy faktyczna współpraca przygraniczna znajduje się na liście priorytetów określonych w dokumentach wspólnego programowania przygranicznego. Komitet monitorujący Interreg/Phare-CBC (patrz: pkt 39) określi konkretne zalecenia dotyczące wyjątków od minimalnej wielkości projektów, z uwzględnieniem procedur wskazanych w pierwszym ustępie tego punktu. Na podstawie indywidualnej oceny, w obszarach przygranicznych spełniających wymogi art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1266/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. o koordynacji pomocy dla państw ubiegających się o członkostwo w Unii Europejskiej w ramach strategii przedakcesyjnej⁽¹⁾, dotyczącego koordynacji instrumentów przedakcesyjnych, kontrola ex-ante sprawowana przez Komisję może zostać zastąpiona przez rozszerzony zdecentralizowany system wdrażania (EDIS) z kontrolą Komisji ex-post.

Współpraca transnarodowa (komponent B)

43. Państwa trzecie mogą uczestniczyć we współpracy transnarodowej, o której mowa w rozdziale III niniejszych wytycznych, na podstawie wniosków programowych przedstawionych Komisji przez wyznaczone organy Państw Członkowskich w porozumieniu z zainteresowanymi państwami trzecimi.

Projekty w państwach korzystających z pomocy Phare połączonej ze współpracą transnarodową w ramach Interreg III mogą być wspomagane poprzez krajowe programy Phare.

W wypadku finansowania przez EFRR, Komisja zdecyduje o wkładzie Funduszu po zatwierdzeniu każdego programu. W wypadku Phare, Tacis, MEDA, Cards, EFR Sapard i ISPA, zatwierdzenie projektów, które mają być finansowane przez powyższe programy, odbędzie się zgodnie z procedurami ustanowionymi w ich własnych przepisach i zasadach działania, włączając, gdzie ma to zastosowanie, procedury określone w komunikacie o sąsiedztwie.

Punkt 37, gdy ma to zastosowanie, można stosować wobec współpracy transnarodowej.

44. Komisja zapewni zastosowanie pkt 38–42 wobec współpracy transnarodowej.

Współpraca międzyregionalna (komponent C)

45. Koordynacja pomiędzy EFRR, a zewnętrznymi instrumentami finansowymi w zakresie komponentu C jest zapewniana na zasadach określonych w komunikacie o współpracy międzyregionalnej.

46. [skreślono].

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 26.6.1999, str. 68.

VIII. FINANSOWANIE

47. Inicjatywa wspólnotowa Interreg III będzie finansowana wspólnie przez Państwa Członkowskie i Wspólnotę.

48. Zgodnie z art. 20 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, całkowity wkład EFRR do Interreg III w okresie 2000–2006 zostaje ustalony na 4 875 mln EUR, w cenach z 1999 r. Zgodnie z art. 7 ust. 7 rozporządzenia ogólnego, wkład EFRR był indeksowany w wysokości 2 % rocznie do 2003 r. i zdecydowano o jego ustaleniu zgodnie z cenami w 2003 r. na okres od 2004 do 2006. Komisja ustaliła teraz także wysokość indeksacji w latach 2004–2006. Bez uszczerbku dla wyjątków przewidzianych w art. 29 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia, górny pułap wkładu EFRR wyniesie 75 % całkowitych kosztów w regionach Celu 1 oraz 50 % w innych.

Zgodnie z wynikami negocjacji akcesyjnych, całkowity wkład EFRR dla nowych Państw Członkowskich w ramach Interreg III w okresie 2004–2006 ustalony zostaje na 425 mln EUR, w cenach z 1999 r.

Komisja przyjmie indykatywne przydziały środków finansowych dla każdego Państwa Członkowskiego. Przy podziale tej kwoty, Państwa Członkowskie zapewnią, że w oparciu o wzorzec, 50 % ich całkowitego wkładu do Interreg III zostanie przydzielone do współpracy przygranicznej w ramach komponentu A. Komisja i Państwa Członkowskie zapewnią także, że wszystkie granice są traktowane równorzędnie. Co najmniej 14 % indykatywnego przydziału każdego Państwa Członkowskiego zostanie przydzielone w ramach komponentu B, a 6 % w ramach komponentu C.

49. W odniesieniu do państw trzecich uczestniczących w Interreg III, współpracę będzie wspomagać Phare-CBC oraz ISPA, Sapard i krajowe programy Phare, jeżeli ma to zastosowanie. Dla Tacis, MEDA, Cards i EFR ustala się przydziały dla skoordynowanych działań, zgodnie z istniejącymi zasadami operacyjnymi oraz, gdzie ma to zastosowanie, zgodnie z komunikatem o sąsiedztwie, z myślą o maksymalizacji współpracy przygranicznej i transnarodowej przy zewnętrznych granicach Wspólnoty.

Dostępne mogą być również pożyczki z EBI.

50. Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia EFRR, w celu wdrożenia inicjatywy Interreg III, EFRR będzie finansować środki przeznaczone na rozwój obszarów wiejskich kwalifikujące się w ramach EFOGR, do rozwoju

zasobów ludzkich kwalifikujące się w ramach EFS oraz do adaptacji struktur związanych z rybołówstwem, kwalifikujące się w ramach IFOR.

51. Inicjatywy wspólnotowe mogą zapewniać techniczne wsparcie dla koncepcji, finansowania i wdrożenia programów na mocy art. 20 rozporządzenia ogólnego.

52. W ramach programów mogą zostać przewidziane konkretne środki pomocy technicznej, w szczególności z myślą o tworzeniu i rozwoju wspólnych struktur. W tym kontekście, zgodnie z art. 29 rozporządzenia ogólnego, będą stosowane zwykłe stawki współfinansowania we wszystkich wypadkach, gdy pomoc techniczna jest udzielana na prośbę Państwa Członkowskiego.

Wyjątkowo, jeżeli taki środek pomocy technicznej zostaje podjęty z inicjatywy Komisji, ponieważ przyniesie on korzyści więcej niż jednemu Państwu Członkowskiemu, może być on zostać sfinansowany w wysokości do 100 % jego wartości.

53. W celu dalszej wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, zwłaszcza poprzez działania sieciowe związane z doświadczeniami zebranymi w ramach komponentów A, B i C inicjatywy Interreg III, można użyć maksymalnej kwoty 47 mln EUR.

Jeżeli takie środki są przyznawane na prośbę Państw Członkowskich, stosuje się zwykłe stawki współfinansowania.

Jeżeli jednak środki są podejmowane z inicjatywy Komisji, mogą one zostać sfinansowane do 100 % ich wartości

Komisja zatwierdziła program wsparcia współpracy przygranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej Interact. Do zadań programu Interact należą:

— koordynacja i wymiana doświadczeń i dobrych praktyk na poziomie wspólnotowym w zakresie działań podejmowanych w ramach Interreg III;

— pomoc techniczna i promocja tworzenia oraz konsolidacji wspólnych struktur programowania, monitorowania i zarządzania;

— koordynacja i współpraca międzyregionalna. Gromadzenie informacji na temat zatwierdzonych projektów (w celu uniknięcia podwójnego finansowania projektów i promowania dalszej synergii) oraz ich wdrożenia;

— publikacje, bazy danych, witryny internetowe.

54. Finansowanie w wysokości 100 % podejmowane z inicjatywy Komisji i objęte definicją dwóch rodzajów pomocy technicznej opisanej w pkt 52 (akapit drugi) oraz pkt 53 (akapit trzeci) stanowić będzie nie więcej niż 2 % całkowitego wkładu EFRR określonego w pkt 48.

IX. KORESPONDENCJA

55. Komisja wzywa Państwa Członkowskie i wyznaczone organy regionalne, w porozumieniu z zainteresowa-

nymi państwami trzecimi, gdy ma to zastosowanie, do przedstawiania propozycji programów inicjatywy wspólnotowej w ramach inicjatywy Interreg III.

56. Całość korespondencji związanej z niniejszym obwieszczeniem należy kierować do:

Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej
Komisja Wspólnot Europejskich
B-1049 Bruksela

ZAŁĄCZNIK I

KOMPONENT A: KWALIFIKUJĄCE SIĘ OBSZARY

BELGIË/BELGIQUE	BR DEUTSCHLAND	Merzig-Wadern
Antwerpen (Arr)	Aachen, Kreisfreie Stadt	Miesbach
Arlon	Aachen, Landkreis	Mittlerer Erzgebirgskreis
Ath	Altötting	Mönchengladbach, Kreisfreie Stadt
Bastogne	Annaberg	Neustadt an der Waldnaab
Brugge	Aue-Schwarzenberg	Niederschlesischer Oberlausitzkreis
Dinant	Aurich	Nordfriesland
Eeklo	Bad Tölz-Wolfratshausen	Oberallgäu
Gent (Arr)	Baden-Baden, Stadtkreis	Oder-Spree
Ieper	Barnim	Ortenaukreis
Kortrijk	Bautzen	Ostallgäu
Liège (Arr)	Berchtesgadener Land	Ostholstein
Maaseik	Bitburg-Prüm	Ostvorpommern
Mons	Bodenseekreis	Passau, Kreisfreie Stadt
Mouscron	Borken	Passau, Landkreis
Neufchâteau	Breisgau-Hochschwarzwald	Pirmasens, Kreisfreie Stadt
Philippeville	Cham	Plauen, Kreisfreie Stadt
Sint-Niklaas	Cottbus, Kreisfreie Stadt	Plön
Thuin	Daun	Rastatt
Tongeren	Düren	Regen
Tournai	Emden, Kreisfreie Stadt	Rendsburg-Eckernförde
Turnhout	Emmendingen	Rosenheim, Kreisfreie Stadt
Verviers	Emsland	Rosenheim, Landkreis
Veurne	Euskirchen	Rottal-Inn
Virton	Flensburg, Kreisfreie Stadt	Saarbrücken, Stadtverband
ČESKÁ REPUBLIKA	Frankfurt (Oder), Kreisfreie Stadt	Saarlouis
Jihočeský	Freiberg	Saar-Pfalz-Kreis
Plzeňský	Freiburg im Breisgau, Stadtkreis	Sächsische Schweiz
Karlovarský	Freyung-Grafenau	Schleswig-Flensburg
Ústecký	Garmisch-Partenkirchen	Schwandorf
Liberecký	Germersheim	Schwarzwald-Baar-Kreis
Královehradecký	Görlitz, Kreisfreie Stadt	Spree-Neiße
Pardubický	Grafschaft Bentheim	Steinfurt
Vysočina	Greifswald, Kreisfreie Stadt	Südliche Weinstraße
Jihomoravský	Heinsberg	Südwestpfalz
Olomoucký	Hof, Kreisfreie Stadt	Tirschenreuth
Zlínský	Hof, Landkreis	Traunstein
Moravskoslezský	Karlsruhe, Landkreis	Trier, Kreisfreie Stadt
DANMARK	Karlsruhe, Stadtkreis	Trier-Saarburg
Bornholms Amtskommune	Kaufbeuren, Kreisfreie Stadt	Uckermark
Frederiksborg Amtskommune	Kempton (Allgäu), Kreisfreie Stadt	Ücker-Randow
Fyns Amtskommune	Kiel, Kreisfreie Stadt Kleve	Viersen
København og Frederiksberg Kommuner	Konstanz	Vogtlandkreis
Københavns Amtskommune	Landau in der Pfalz	Waldshut
Roskilde Amtskommune	Leer	Weiden in der Opf, Kreisfreie Stadt
Sønderjyllands Amtskommune	Lindau-Bodensee	Weißeritzkreis
Storstrøms Amtskommune	Löbau-Zittau	Wesel
	Lörrach	Wunsiedel im Fichtelgebirge
	Lübeck, Kreisfreie Stadt	Zweibrücken, Kreisfreie Stadt
	Märkisch-Oderland	

ELLAS	FRANCE	Biella
Achaia	Ain	Bolzano-Bozen
Aitolokarnania	Aisne	Brindisi
Chania	Alpes-de-Haute-Provence	Campobasso
Chios	Alpes-Maritimes	Caltanissetta
Dodekanisos	Ardennes	Chieti
Drama	Ariège	Como
Evros	Bas-Rhin	Cuneo
Florina	Corse du Sud	Ferrara
Ioannina	Doubs	Foggia
Irakleio	Haut-Rhin	Forli - Cesena
Kastoria	Haute Corse	Gorizia
Kavala	Haute-Garonne	Imperia
Kefallinia	Haute-Pyrénées	Lecce
Kerkyra	Haute-Savoie	Lecco
Kilkis	Hauts-Alpes	Livorno
Lasithi	Jura	Macerata
Lefkada	Meurthe-et-Moselle	Novara
Lesvos	Meuse	Pesaro e Urbino
Pella	Moselle	Pescara
Preveza	Nord	Ravenna
Rethymni	Pas-de-Calais	Ragusa
Rodopi	Pyrénées-Atlantiques	Rimini
Samos	Pyrénées-Orientales	Rovigo
Serres	Savoie	Sassari
Thesprotia	Seine Maritime	Siracusa
Thessaloniki	Somme	Sondrio
Xanthi	Territoire de Belfort	Teramo
Zakinthos		Torino
	MAGYARORSZAG	Trieste
	Bács-Kiskun	Trapani
	Békés	Udine
ESPAÑA	Baranya	Valle d'Aosta
Badajoz	Budapest	Varese
Cáceres	Borsod-Abaúj-Zemplén Csongrád	Venezia
Cádiz	Győr-Moson-Sopron	Verbano-Cusio-Ossola
Ceuta	Hajdú-Bihar	Vercelli
Girona	Heves	LUXEMBOURG (G.D.)
Guipúzcoa	Komárom-Esztergom	Luxembourg (Grand-Duché)
Huelva	Pest	
Huesca	Nógrád	LATVIJA
Lleida	Somogy	Kurzeme
Málaga	Szabolcs-Szatmár-Bereg	Latgale
Melilla	Vas	Rīga
Navarra	Zala	Vidzeme
Ourense	IRELAND	Zemgale
Pontevedra	Border	
Salamanca	Dublin	LIETUVA
Zamora	Mid-East	Alytaus
	South-East	Klaipėdos
EESTI		Marijampolės
Kirde-Eesti	ITALIA	Panevėžio
Kesk-Eesti	Agrigento	Šiaulių
Lääne-Eesti	Ancona	Tauragės
Lõuna-Eesti	Ascoli Piceno	Telšių
Põhja-Eesti	Bari	Utenos
	Belluno	Vilniaus

KYPROS	Wiener Umland/Südteil (współ-praca ze Słowacją i Węgrami)	Žilinský kraj
Kypros		Banskobystrický kraj
	POLSKA	Prešovský kraj
MALTA	Jeleniogórsko-wałbrzyski	Košický kraj
Malta	Białskopodlaski	
Gozo - Comino	Chełmsko-zamojski Gorzowski	SUOMI
	Zielonogórski	Åland
NEDERLAND	Nowosądecki	Etelä-Karjala
Achterhoek	Ostrołęcko-siedlecki	Etelä-Savo
Arnhem-Nijmegen	Opolski	Itä-Uusimaa
Delfzijl en omgeving	Krośnieńsko-przemyski	Kainuu
Midden-Limburg	Białostocko-suwalski	Keski-Pohjanmaa
Midden-Noord-Brabant	Łomżyński	Kymenlaakso
Noord-Limburg	Gdański	Lappi
Noord-Overijssel	Gdańsk-Gdynia-Sopot	Pohjanmaa
Oost-Groningen	Bielsko-bialski	Pohjois-Karjala
Overig Groningen	Rybnicko-jastrzębski	Pohjois-Pohjanmaa
Overig Zeeland	Elbląski	Uusimaa
Twente	Olsztyński	Varsinais-Suomi
West-Noord-Brabant	Elcki	
Zeeuwsch-Vlaanderen	Szczeciński	
Zuid-Limburg		SVERIGE
Zuidoost-Drenthe	PORTUGAL	Dalarnas Län
Zuidoost-Noord-Brabant	Alentejo Central	Jämtlands Län
	Algarve	Norrbottnens Län
ÖSTERREICH	Alto Alentejo	Skåne Län
Außerfern	Alto Tras-Os-Montes	Stockholms Län
Bludenz-Bregenzer Wald	Baixo Alentejo	Värmlands Län
Innsbruck	Beira Interior Norte	Västerbottens Län
Innviertel	Beira Interior Sud	Västra Götalands Län
Klagenfurt-Villach	Cavado	
Mittelburgenland	Douro	UNITED KINGDOM
Mühlviertel	Minho-Lima	Brighton & Hove
Nordburgenland		Conwy & Denbighshire
Oberkärnten	SLOVENIJA	- (tylko ta część kwalifikuje się w ramach Interreg IIA)
Oststeiermark	Pomurska	wschodnia część Irlandii Północnej
Osttirol	Podravska	wschodni Sussex CC
Pinzgau-Pongau	Koroška	Gibraltar
Rheintal-Bodenseegebiet	Savinjska	Gwynedd
Salzburg und Umgebung	Spodnjeposavska	Isle of Anglesey
Südburgenland	Gorenjska	Kent CC
Tiroler Oberland	Notranjsko-kraška goriška	Medway Towns
Tiroler Unterland	Obalno-kraška	północna część Irlandii Północnej
Unterkärnten	Jugovzhodna Slovenija	południowa część Zachodniej Walii
Waldviertel	Osrednjeslovenska	zachodnia i południowa część Irlandii Północnej
Weinviertel		
West- und Südsteiermark	SLOVENSKÁ	
Wiedeń (współpraca z Republiką Czeską, Słowacją i Węgrami)	Bratislavský kraj	
Wiener Umland/Nordteil (współpraca z Republiką Czeską i Słowacją)	Trnavský kraj	
	Trenčanský kraj	
	Nitrianský kraj	

ZAŁĄCZNIK II

KOMPONENT A:

WZORCOWA LISTA PRIORYTETOWYCH ZAGADNIENÍ I KWALIFIKUJĄCYCH SIĘ ŚRODKÓW

Zgodnie z rozporządzeniem ogólnym, wszystkie operacje częściowo finansowane przez EFRR muszą wchodzić w zakres funduszy strukturalnych i być zgodne z zasadami kwalifikowania się wydatków. Muszą także pozostawać w zgodzie z innymi aktami prawnymi i politykami wspólnotowymi, włączając w to zasady dotyczące konkurencji.

1. Promocja rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i obszarów przybrzeżnych

Analiza obszaru przygranicznego.

Przygotowanie wytycznych i wspólnego planowania zarządzaniem obszarem łącznie z obszarami przygranicznymi zintegrowanymi w jednostce geograficznej (włączając to zapobieganie klęskom żywiołowym i technologicznym).

Promocja wielosektorowych planów ramowych użytkowania ziemi.

Planowanie i ochrona w zakresie obszarów przygranicznych, w szczególności terenów ważnych dla Wspólnoty jak np. miejsc objętych programem Natura 2000.

— *Rozwój obszarów miejskich:*

Przygotowanie wspólnych wytycznych dotyczących planowania i zarządzania obszarami położonymi pomiędzy aglomeracjami, znajdującymi się w pobliżu granic, ze zwróceniem szczególnej uwagi na zasady i wytyczne dokumentu „Zrównoważony rozwój obszarów miejskich: ramowy plan działania” (KOM(98) 605 wersja ostateczna).

Współpraca obszarów miejskich i wiejskich na rzecz promowania zrównoważonego rozwoju.

Renowacja i rozwój historycznych ośrodków miejskich z zastosowaniem wspólnej strategii przygranicznej (z wyłączeniem mieszkalnictwa).

Planowanie przygranicznych obszarów przemysłowych.

— *Rozwój obszarów wiejskich:*

Planowanie przygraniczne w zakresie ziem uprawnych i innych usprawnień odnoszących się do posiadłości ziemskich.

Dywersyfikacja działań w celu promowania nowych możliwości zatrudnienia i tworzenia dodatkowych strumieni przychodów dla mieszkańców wsi.

Przygraniczny rozwój obszarów wiejskich, głównie w drodze marketingu i promocji produktów o wysokiej jakości, zachęcania do działań związanych z turystyką i rzemiosłem, poprawy warunków życia oraz renowacji i rozwoju miejscowości, jak również ochrony dziedzictwa wiejskiego; rozwój i utrzymywanie pewnych chronionych obszarów przygranicznych.

Poprawa, zrównoważony rozwój i zachowywanie przygranicznych zasobów leśnych oraz rozszerzanie przygranicznych obszarów zalesionych, zgodne z rozdziałem VIII rozporządzenia EFOGR w sprawie rozwoju obszarów wiejskich (włącznie z zapobieganiem klęskom żywiołowym w obszarach górskich).

— *Rozwój obszarów przybrzeżnych:*

Przygotowanie wytycznych dla planowania i zarządzania obszarami przybrzeżnymi.

Ochrona środowiska przybrzeżnego w drodze zapobiegania, kontroli i odnowy obszarów wyeksploatowanych z punktu widzenia środowiska, usuwanie odpadów oraz tworzenie i wspólne użytkowanie zasobów i infrastruktury (łącznie z uzdatnianiem zużytej wody).

Ochrona jakości lądowych i morskich zasobów wodnych na obszarach przybrzeżnych.

2. Rozwijanie ducha przedsiębiorczości oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), turystyki i rozwoju lokalnego oraz inicjatyw związanych z zatrudnieniem

— *Duch przedsiębiorczości oraz małe i średnie przedsiębiorstwa:*

Rozwój przygranicznych sieci powiązań gospodarczych pomiędzy małymi i średnimi przedsiębiorstwami w celu tworzenia lub rozwijania organizacji rozwoju handlowego, zawodowego lub przygranicznego z myślą o usprawnieniu współpracy, wymiany informacji, transferu umiejętności zarządzania oraz technologii.

Wspieranie i zachęcanie do rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw poprzez pomoc w inwestycjach.

Poprawianie dostępu do usług finansowych, kredytowych i biznesowych.

Rozwój odpowiednich przygranicznych instrumentów finansowych.

Wydatki operacyjne wymienionych powyżej organizacji mogą być w części finansowane tylko w nieprzekraczającej okresu trzech lat fazy uruchamiania, w skali malejącej.

— *Turystyka:*

Rozwój wysokiej jakości i przyjaznej środowisku turystyki (łącznie z agroturystyką) poprzez projekty inwestycyjne, projektowanie i wprowadzanie nowych produktów związanych z turystyką (turystyka kulturalna, turystyka środowiskowa), które tworzą zrównoważone miejsca pracy.

Środki promocyjne, studia marketingowe i tworzenie wspólnych systemów rezerwacji.

— *Inicjatywy związane z rozwojem lokalnym i z zatrudnieniem*

Tworzenie sieci usług sąsiedzkich lub usług związanych z rozwojem lokalnym i zatrudnieniem ⁽¹⁾.

3. Integracja rynku pracy i promocja integracji społecznej

Tworzenie i rozwój zintegrowanego rynku pracy po obu stronach granicy, zgodnie z zadaniami EFS (art. 1 rozporządzenia EFS), z dołożeniem należytej staranności w wypełnianiu zobowiązań do promowania równych szans dla mężczyzn i kobiet oraz angażowania partnerów społecznych.

W obszarach objętych partnerstwem przygranicznym EURES szczególna uwaga będzie zwracana na wdrożenie operacji komplementarnych i pomocniczych w stosunku do partnerstwa, które usprawnią działanie przygranicznego rynku pracy. Operacje te zostaną określone w porozumieniu z miejscowymi partnerami EURES.

Zachęcanie do współpracy w szkoleniu zawodowym, wspólnym uznawaniu dyplomów i systemów przekazywania praw emerytalnych.

Rozwój przygranicznych terytorialnych paktów w zakresie zatrudnienia.

Przygraniczna integracja społeczna.

4. Współpraca w zakresie badań, rozwoju technicznego, oświaty, kultury, komunikacji, ochrony zdrowia i ludności

Stymulowanie współpracy między ośrodkami badawczymi, technologicznymi i rozwojowymi, w obszarach należących do oświaty (szkoły, edukacja ponadpodstawowa, wyższa oraz zawodowa), kultury (obejmującej media i sport), komunikacji, ochrony zdrowia i ludności w drodze tworzenia i wspólnego użytkowania zasobów, instytucji i zaplecza technicznego do promocji zatrudnienia i podnoszenia konkurencyjności w obszarach przygranicznych.

Lepszy dostęp miejscowej ludności do przygranicznego zaplecza technicznego w powyższych dziedzinach.

Inwestycje w oświatę i zdrowie o znaczeniu lokalnym i umożliwiające tworzenie miejsc pracy.

Wydarzenia kulturalne (wystawy, festiwale) nie kwalifikują się, o ile nie tworzą trwałej współpracy i zatrudnienia. Zatem jednorazowe wydarzenia zasadniczo nie mogą być finansowane. Wydarzenia okresowe mogą być finansowane tylko w fazie uruchamiania. Wspierane będą elementy raczej natury organizacyjnej niż artystycznej (produkcja, nabycie prac, wypłaty dla artystów).

Projekty wybrane do współfinansowania poprzez inne instrumenty finansowe Wspólnoty w tych obszarach, takie jak programy ramowe badań i rozwoju technologicznego, Kultura 2000, Media II, Socrates, Leonardo da Vinci, Tempus itp. nie kwalifikują się do pomocy w ramach niniejszej inicjatywy.

5. Ochrona środowiska, efektywność energetyczna i odnawialne źródła energii

Ochrona środowiska poprzez zapobieganie (włączywszy kłeski żywiołowe i technologiczne), monitorowanie, odnowę wyeksploatowanych środowisk, racjonalne wykorzystanie energii, recykling i unieszkodliwianie odpadów oraz wspólne tworzenie i użytkowanie zasobów i infrastruktury (łącznie z uzdatnianiem zużytej wody).

Wydajne zarządzanie energią, alternatywne i odnawialne źródła energii.

Zarządzanie turystyką na terenach położonych po obu stronach granicy, zwłaszcza tymi o znaczeniu dla Wspólnoty.

⁽¹⁾ Europejska strategia wspierania inicjatyw związanych z rozwojem lokalnym i zatrudnieniem; komunikat Komisji COM(95) 273, Dz.U. C 265 z 12.10.1995.

6. Podstawowa infrastruktura o znaczeniu przygranicznym

— Poprawa transportu:

Usuwanie przeszkód w transporcie publicznym, zwłaszcza pomiędzy miastami przygranicznymi.

Promocja przyjaznych środowisku środków transportu obejmująca, w szczególności, alternatywne środki transportu (rowerowy i pieszy) i ich infrastrukturę.

Usuwanie wąskich gardeł (dotyczy także obszarów morskich).

Połączenia do sieci transeuropejskich; realizacja samych sieci kwalifikuje się tylko w należycie uzasadnionych przypadkach i wyłącznie przy granicach zewnętrznych.

— Poprawa pozostałej infrastruktury:

Rozwój i poprawa infrastruktury przygranicznej.

Zapewnienie przygranicznego zaplecza technicznego w dziedzinie telekomunikacji oraz systemów wodnych i energetycznych.

Poprawa sieci i usług informatycznych i komunikacyjnych.

Nie zalicza się kosztów operacyjnych działań opisanych w pkt 6.

7. Współpraca w zakresie prawnym i administracyjnym

Prace przygotowawcze (projekty pilotażowe, studia) zmniejszające problemy stwarzane przez istniejące przeszkody w drodze do jednolitego rynku, prowadzone na podstawie „Planu działania na rzecz jednolitego rynku”, (np. ochrona praw konsumentów, usługi finansowe, zakupy publiczne, pomoc regionalna) lub przez istnienie odmiennych systemów prawnych (np. w zakresie zabezpieczeń społecznych, podatków) i systemów administracyjnych (np. w zakresie nielegalnego handlu, procedur imigracyjnych i azylowych, ochrony ludności, tworzenia przygranicznych obszarów przemysłowych).

Poprawa bezpieczeństwa na granicach zewnętrznych przez wspólne szkolenie personelu i lepsze wspólne systemy informatyczne.

Projekty wybrane w tych dziedzinach do współfinansowania przez inne instrumenty finansowe Wspólnoty, jak Falcone, Grotius, Odyseusz, Oisin, STOP, Fundację Roberta Schumana i plan działania Rady przyjęty 3 grudnia 1998 r. nie kwalifikują się do pomocy w ramach niniejszej inicjatywy.

Wyłącza się zwykłe koszty działania związane z administracją publiczną.

8. Współpraca pomiędzy obywatelami i instytucjami

Zwiększona komunikacja i współpraca między obywatelami, organizacjami prywatnymi i wolontariatem, administracjami i instytucjami, w celu rozwoju stosunków i bazy instytucjonalnej stanowiącej podstawę integracji przygranicznej w obszarach przygranicznych oraz wprowadzenia w tym celu ogólnych i ukierunkowanych szkoleń prowadzących do promocji zatrudnienia.

Tworzenie funduszy z ograniczonymi zasobami (mikroprojekty), aby wdrażać małe projekty promujące integrację przygraniczną ludności (opartą o bezpośrednie kontakty międzyludzkie), zarządzanie którymi zostanie powierzone bezpośrednio inicjatywom współpracy przygranicznej (np. euroregionom).

Jednorazowe wydarzenia nie będą kwalifikować się do powyższych funduszy, o ile nie będą stanowić części wspólnej strategii rozwoju lub usprawnienia integracji przygranicznej.

8.a. Zagadnienia priorytetowe programu sąsiedzkiego:

Promowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego w obszarach przygranicznych.

Przyczynianie się do współpracy w zakresie rozwiązywania wspólnych problemów w dziedzinach takich jak ochrona środowiska, ochrona zdrowia oraz zapobieganie przestępczości zorganizowanej i zwalczanie jej.

Zapewnianie wydajnego i bezpiecznego funkcjonowania granicy.

Promowanie lokalnych działań wiążących się z bezpośrednimi kontaktami ludzkimi.

9. Pomoc techniczna

Studia i wsparcie techniczne dotyczące przygotowania strategii przygranicznych.

Wsparcie techniczne w organizacji partnerstwa przygranicznego poprzez tworzenie lub rozwój wspólnych struktur wdrażających program współpracy przygranicznej.

Wkład EFRR w pomoc techniczną może wynosić do 100 % wartości i będzie pomniejszony proporcjonalnie do pomocy już przyznanej w ramach Interreg I i II.

ZAŁĄCZNIK III

KOMPONENT B: KWALIFIKUJĄCE SIĘ OBSZARY

Program	Państwa Członkowskie	Kwalifikujące się obszary – (niekoniecznie wszystkie obszary NUTS II)
MORZE ŚRÓDZIEMNE – ZACHÓD	Włochy	Piemonte, Lombardia, Liguria, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Sardegna, Basilicata, Calabria, Sicilia, Valle d'Aosta, Emilia-Romagna
	Hiszpania	Andalucía, Murcia, C. Valenciana, Cataluña, Baleares, Aragon, Ceuta, Melilla
	Francja	Languedoc-Roussillon, PACA, Rhône-Alpes, Corse
	Portugalia	Algarve, Alentejo
	Zjednoczone Królestwo	Gibraltar
	Malta	Cały kraj
	Grecja	Cały kraj
ALPY	Austria	Cały kraj
	Niemcy	Oberbayern i Schwaben (w Bayern), Tübingen i Freiburg im Breisgau (w Baden-Württemberg)
	Francja	Rhône-Alpes, PACA, Franche-Comté, Alsace
	Słowenia	Cały kraj
	Włochy	Lombardia, Friuli-Venezia Giulia, Veneto, Trentino-Alto Adige, Valle d'Aosta, Piemonte, Liguria
REJON ANTLATYKU	Irlandia	Cały kraj
	Zjednoczone Królestwo	Cumbria, Lancashire, Greater Manchester, Cheshire, Merseyside, Worcestershire and Warwickshire, Avon, Gloucestershire i Wiltshire, Dorset i Somerset, Cornwall i Devon, Staffordshire, Herefordshire, Shropshire, West Midlands, Clwyd, Dyfed, Gwynedd i Powys, Gwent, Mid-Glamorgan, South Glamorgan i West Glamorgan, Northern Ireland, Highlands i Islands, South Western Scotland
	Francja	Aquitaine, Poitou-Charentes, Pays-de-la Loire, Bretagne, Basse-Normandie, Haute-Normandie, Limousin, Centre, Midi-Pyrénées
	Hiszpania	Galicja, Asturias, Cadiz, Canarias, Cantabria, Navarra, Pais Vasco, Sevilla, La Rioja, Castilla-Léon, Huelva
	Portugalia	Cały kraj
	EUROPA POŁUDNIOWO– ZACHODNIA	Portugalia
Hiszpania		Cały kraj
Francja		Midi-Pyrénées, Limousin, Auvergne, Aquitaine, Languedoc-Roussillon, Poitou-Charentes
Zjednoczone Królestwo		Gibraltar

Program	Państwa Członkowskie	Kwalifikujące się obszary – (niekoniecznie wszystkie obszary NUTS II)
EUROPA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA	Francja	Nord-Pas de Calais, Picardie, Haute-Normandie, Île de France, Basse-Normandie, Centre, Champagne-Ardenne, Lorraine, Bourgogne, Alsace, Franche-Comté, Bretagne, Pays de la Loire
	Belgia	Cały kraj
	Niderlandy	Overijssel, Gelderland, Flevoland, Utrecht, Noord-Holland, Zuid-Holland, Zeeland, Noord-Brabant, Limburg
	Luksemburg	Cały kraj
	Niemcy	Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Baden-Württemberg, Schwaben, Unter-, Mittel- and Oberfranken (w Bayern)
	Zjednoczone Królestwo	Cały kraj
	Irlandia	Cały kraj
OBSZAR MORZA PÓŁNOCNEGO	Zjednoczone Królestwo	North-Eastern Scotland, Eastern Scotland, Highlands & Islands (poza Comhairle Nan Eilean i Lochaber, Skye & Lochalsh i Argyll), Tees Valley & Durham, Northumberland i Tyne & Wear, Humberside, North Yorkshire, South Yorkshire, West Yorkshire, Derbyshire & Nottinghamshire, Lincolnshire, Leicestershire, Rutland & Northamptonshire, East Anglia, Essex.
	Niderlandy	Friesland, Groningen, Drenthe, Overijssel, Flevoland, Noord-Holland, Zuid-Holland, Zeeland
	Belgia	Antwerpen, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen
	Niemcy	Niedersachsen, Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen
	Dania	Cały kraj
	Szwecja	Västra Götalands, Hallands, Värmlands, Kronobergs län, Skåne län
OBSZAR MORZA BAŁTYCKIEGO	Dania	Cały kraj
	Szwecja	Cały kraj
	Łotwa	Cały kraj
	Litwa	Cały kraj
	Estonia	Cały kraj
	Finlandia	Cały kraj
	Polska	Cały kraj
	Niemcy	Schleswig-Holstein, Mecklenburg-Vorpommern, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Regierungsbezirk Lüneburg (in Niedersachsen)

Program	Państwa Członkowskie	Kwalifikujące się obszary – (niekoniecznie wszystkie obszary NUTS II)
CADSES	Austria	Cały kraj
	Niemcy	Baden-Württemberg, Bayern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Berlin, Brandenburg, Thüringen, Mecklenburg-Vorpommern
	Włochy	Puglia, Molise, Abruzzo, Marche, Friuli-Venezia Giulia, Veneto, Emilia-Romagna, Lombardia, Trentino-Alto Adige, Umbria
	Republika Czeska	Cały kraj
	Węgry	Cały kraj
	Polska	Cały kraj
	Słowacja	Cały kraj
	Słowenia	Cały kraj
GRANICE PÓŁNOCNE	Grecja	Cały kraj
	Finlandia	Wszystkie regiony Celu 1 i przyległe obszary w Pohjois-Pohjanmaa, Keski-Suomi i Keski-Pohjanmaa
	Szwecja	Wszystkie regiony Celu 1, przyległe obszary przybrzeżne i Gävleborgs län
ARCHIMEDES	Zjednoczone Królestwo	Scotland, ze szczególnym uwzględnieniem Highlands i Islands
	Grecja	Cały kraj
	Włochy	Sicilia, Calabria, Basilicata, Puglia, Campania
	Cypr	Cały kraj
OBSZAR KARAIBÓW	Malta	Cały kraj
	Francja	Guyane, Guadeloupe, Martinique
OBSZAR AZORY-MADERA-WYSPY KANARYJSKIE	Portugalia	Açores, Madeira
	Hiszpania	Canarias
OBSZAR OCEANU INDYJSKIEGO	Francja	Réunion

ZAŁĄCZNIK IV

KOMPONENT B: PRIORYTETY I ŚRODKI

Jak zaznaczono w rozporządzeniu ogólnym, wszystkie operacje współfinansowane przez fundusze strukturalne muszą być zgodne z innymi przepisami i polityką wspólnotową, w tym z zasadami dotyczącymi konkurencji.

W kontekście promocji harmonijnego i zrównoważonego rozwoju, środki należące do tego komponentu będą przyczyniać się do integracji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju zainteresowanych współpracujących obszarów.

1. Strategie rozwoju przestrzennego, włącznie ze współpracą między miastami oraz między obszarami wiejskimi i miejskimi, z myślą o promowaniu policentrycznego i zrównoważonego rozwoju

- Przygotowanie perspektyw rozwoju przestrzennego dla terytorium ponadnarodowego.
- Ocena wpływu terytorialnego polityki i projektów wpływających na terytorium ponadnarodowe.
- Rozwój współpracy pomiędzy obszarami stołecznymi i „miastami bramami” w celu rozwoju większych stref globalnej integracji gospodarczej, szczególnie w peryferyjnych rejonach Wspólnoty.
- Rozwój strategicznych sojuszy i sieci między małymi i średnimi miastami, obejmujący środki na rzecz wzmocnienia znaczenia małych miast w rozwoju obszarów wiejskich.
- Współpraca w zakresie badań i rozwoju oraz dostępu do innowacji, zwłaszcza z uwzględnieniem sieci miejskich.
- Zwiększanie świadomości na temat długoterminowych perspektyw rozwoju przestrzennego oraz promocja instytucji sieciowego planowania i badań, rozwijających wspólne obserwacje i monitorowanie.

2. Rozwój wydajnych i zrównoważonych systemów transportowych oraz poprawa dostępu do społeczeństwa informacyjnego

- Poprawa dostępu do krajowych i ponadnarodowych sieci i miejsc przesiadkowych, zwłaszcza przez połączenia sieci pomocniczych; nie obejmuje to budowy autostrad i dróg głównych.
- Promowanie intermodalności i modalnego przejścia na bardziej przyjazne dla środowiska sposoby transportu, w szczególności transport morski, śródlądowy i kolejowy, jak również bezsilnikowe środki transportu.
- Preferowanie technologii informatycznych i komunikacyjnych w celu rozwijania sieci oraz wirtualnego klastrowania, zwłaszcza tych wspierających wspólne przedsięwzięcia i strategie marketingowe z myślą o zapewnieniu małym i średnim przedsiębiorstwom lepszego dostępu do innowacji, szczególnie innowacji technologicznych.
- Preferowanie użycia technologii informatycznych i komunikacyjnych w celu ulepszenia służb publicznych, łącznie z przekazywaniem know-how i technologii administracji lokalnej oraz rozwojem zastosowań w sektorze publicznym (oświata, szkolenia, ochrona zdrowia itp.).
- Rozwój usług i zastosowań telematycznych opartych o możliwości pokonywania odległości i promocji dostępu do wiedzy stwarzane przez społeczeństwo informacyjne, zwłaszcza w sektorach takich jak handel elektroniczny, szkolenia, badania i telepraca.

3. Promocja ochrony środowiska i dobrego zarządzania dziedzictwem narodowym oraz zasobami naturalnymi, zwłaszcza zasobami wodnymi

- Przyczynianie się do dalszego rozwoju europejskiej sieci ekologicznej (Natura 2000), łączenie chronionych obszarów o znaczeniu regionalnym, narodowym, ponadnarodowym i wspólnotowym.
- Twórcza odnowa krajobrazów kulturalnych degradowanych wskutek działalności ludzkiej, łącznie z obszarami zagrożonymi lub degradowanymi wskutek braku działalności rolniczej, w ramach zintegrowanych strategii rozwoju przestrzennego.
- Innowacyjna promocja zasobów naturalnych i kulturalnych w obszarach wiejskich rozumiana jako potencjał rozwoju zrównoważonej turystyki, zwłaszcza w obszarach o niewielkim zaludnieniu.
- Promocja współpracy na rzecz ochrony i twórczego rozwoju dziedzictwa narodowego.
- Przygotowanie i wdrażanie wspólnych strategii i działań zarządzania ryzykiem w obszarach narażonych na klęski żywiołowe.
- Przygotowanie i wdrażanie zintegrowanych strategii i działań w celu ochrony przed powodzią w ponadnarodowych zlewniach rzek.

- Przygotowanie i wdrażanie zintegrowanych strategii i działań związanych z obszarem współpracy ponadnarodowej w sprawie zapobiegania suszy.
- Połączone zarządzanie wodami przybrzeżnymi.
- Promocja energii pochodzącej z zasobów odnawialnych.

4. Szczególne priorytety

- Promocja zintegrowanej współpracy regionów morskich i wyspiarskich. Współpraca może obejmować działania dwustronne w zakresie współpracy.
- Promocja zintegrowanej współpracy regionów najbardziej peryferyjnych.
- Zagadnienia priorytetowe programu sąsiedztwa:
 - promowanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego w obszarach przygranicznych;
 - przyczynianie się do współpracy w sprawie rozwiązania wspólnych problemów w dziedzinach takich jak środowisko, zdrowie oraz zapobieganie zorganizowanej przestępczości i walka z nią;
 - zapewnienie wydajnego i bezpiecznego funkcjonowania granic;
 - promowanie działań lokalnych związanych z bezpośrednimi kontaktami międzyludzkimi.

5. Pomoc techniczna

Wsparcie techniczne w celu organizowania ponadnarodowych partnerstw poprzez tworzenie i rozwój wspólnych struktur wdrażania programu współpracy transnarodowej.

OŚWIADCZENIA OGÓLNE

Określone w komunikacie z dnia 28 kwietnia 2000 r. (w załączeniu)

Oświadczenie Komisji w sprawie regionów Włoch oraz państw trzecich Adriatyku

Po spełnieniu warunków politycznych dotyczących promowania współpracy na mocy inicjatywy Interreg III pomiędzy regionami Włoch, a regionami państw trzecich w obszarze Adriatyku, Komisja zbada najbardziej odpowiednie metody promocji tej współpracy przy użyciu innych instrumentów współpracy.

Oświadczenie Komisji w sprawie szczególnego zobowiązania podjętego przez Radę Europejską w Berlinie

Komisja potwierdza, że wszystkie szczególne zobowiązania podjęte przez Radę Europejską w Berlinie, związane z inicjatywami wspólnotowymi w odniesieniu do Austrii i Niderlandów, będą przestrzegane, w szczególności w zakresie ram Interreg III.

Oświadczenie Komisji w sprawie współpracy pomiędzy Interreg III i Bałkanami

Po spełnieniu warunków politycznych dotyczących promowania współpracy na mocy inicjatywy Interreg III pomiędzy najbardziej zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, zwłaszcza Austrią, Grecją i Włochami i państwami trzecimi w obszarze Bałkanów, Komisja zbada najbardziej odpowiednie metody promocji tej współpracy przy użyciu innych instrumentów współpracy.

OŚWIADCZENIA DOTYCZĄCE KOMPONENTU A

Oświadczenie Komisji w sprawie Belfastu

Komisja z zadowoleniem przyjmuje pozytywne wyniki uzyskane w ramach specjalnego programu na rzecz pokoju i pojednania w Irlandii Północnej oraz w przygranicznych hrabstwach Irlandii oraz w ramach programu Interreg II A dla Irlandii Północnej i Irlandii.

W celu zapewnienia kontynuacji sukcesów obu programów w przyszłości, Komisja uważa, że Belfast (zarówno Zewnętrzny Belfast, jak i Belfast na poziomie Nuts III) powinien uczestniczyć w nowym programie komponentu A inicjatywy Interreg III w okresie 2000–2006, w ramach zasady 20 % elastyczności dla przyległych obszarów – zgodnie z pkt 10 wytycznych Interreg III.

Oświadczenie Komisji w sprawie zastosowania komponentu A Interreg III na obszarze Belgii

Aby zagwarantować owocne spożytkowanie programów przygranicznych z Niderlandami, Republiką Federalną Niemiec, Wielkim Księstwem Luksemburga i Francją, Komisja uważa, że dystrykty Hasselt, Huy, Waremmes et Marche-en-Famenne powinny priorytetowo uczestniczyć w nowym programie komponentu A inicjatywy Interreg III w okresie 2000–2006, w ramach zasady 20 % elastyczności dla przyległych obszarów – zgodnie z pkt 10 wytycznych Interreg III, uwzględniając w szczególności niezbędną spójność projektów przedstawionych w ramach powiązanych programów.

OŚWIADCZENIA DOTYCZĄCE KOMPONENTU B

Oświadczenie Komisji w sprawie współpracy w obszarze Morza Barentsa

W ramach przyszłego programu współpracy transnarodowej Interreg III B w zakresie obszaru Morza Bałtyckiego, Komisja zwraca szczególną uwagę na prośbę wyrażoną przez Szwecję i Finlandię, które chcą mieć możliwość dalszego priorytetowego rozwoju współpracy pomiędzy tymi dwoma Państwami Członkowskimi, a ich sąsiadami (Norwegią i Rosją) w obszarze Morza Barentsa.

Oświadczenie Komisji w sprawie współpracy w obszarze południowego Bałtyku

Komisja uważa, że współpraca obecnie wspierana w ramach art. 10 projektu Swebaltcop powinna być kontynuowana w ramach inicjatywy Interreg III. Biorąc pod uwagę naturę tej współpracy, przyszłe działania powinny być organizowane w ramach programu Morza Bałtyckiego komponentu B. W razie wystąpienia trudności z koordynacją Interreg III i Phare, Komisja jest gotowa do zbadania innych możliwości stymulowania tej współpracy.

OŚWIADCZENIA W SPRAWIE ROZDZIAŁU VII

Oświadczenie Komisji w sprawie wdrożenia rozdziału VII

Automatyczne terminy anulowania zobowiązań określone w art. 31 ust. 2 akapit 2 rozporządzenia ogólnego mogą zostać przedłużone w oparciu o zbadanie konkretnego przypadku, tak aby wziąć pod uwagę opóźnienia wynikłe z procesów podejmowania decyzji w ramach zewnętrznych instrumentów finansowych.

Oświadczenie Komisji w sprawie Interreg III i Tacis

Mając świadomość znaczenia wymiaru północnego i obecnych trudności w uwzględnieniu go w ramach współpracy pomiędzy inicjatywą wspólnotową Interreg III, a instrumentem Tacis, Komisja deklaruje swoją gotowość w dążeniu do efektywnej koordynacji i spójności pomiędzy programami Interreg III i pomocą Tacis poprzez wytyczne operacyjne, w celu poprawy warunków niezbędnych do tej współpracy, bez uszczerbku dla warunków politycznych, które mogą dotyczyć wdrożenia Tacis.

Oświadczenie Komisji w sprawie Interreg III i MEDA

Mając świadomość znaczenia wymiaru Morza Śródziemnego i obecnych trudności w uwzględnieniu go w ramach współpracy pomiędzy inicjatywą wspólnotową Interreg III, a instrumentem MEDA, Komisja deklaruje swoją gotowość w dążeniu do efektywnej koordynacji i spójności pomiędzy programami Interreg III i pomocą MEDA poprzez wytyczne operacyjne, w celu poprawy warunków niezbędnych do tej współpracy.

Oświadczenie Komisji w sprawie Espon

Jeżeli 15 Państw Członkowskich jest przygotowanych do wspólnego przedstawienia propozycji sieci współpracy pomiędzy instytutami rozwoju przestrzennego (Espon), łącznie z mechanizmem finansowym oraz w powiązaniu z obserwacjami i analizami tendencji europejskiego rozwoju przestrzennego, Komisja jest skłonna współfinansować tę współpracę poprzez linię budżetu sieciowego przewidzianą w pkt. 53 wytycznych Interreg III.

NINIEJSZY ZAŁĄCZNIK ZASTĘPUJE ZAŁĄCZNIK A DO KOMUNIKATU O WSPÓŁPRACY MIĘDZY-REGIONALNEJ

ZAŁĄCZNIK A

OBSZARY PROGRAMOWANIA

Program	Państwa Członkowskie	Kwalifikujące się obszary
STREFA POŁUDNIOWA	Włochy	Piemonte, Lombardia, Liguria, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Sardegna, Basilicata, Calabria, Sicilia, Valle d'Aosta
	Grecja	Dytiki Ellada, Peloponnisos, Voreio Aigaio, Notio Aigaio, Kriti, Ionia Nisia, Sterea Ellada, Attiki
	Portugalia	Cały kraj
	Hiszpania	Cały kraj
	Francja	Midi-Pyrénées, Limousin, Auvergne, Aquitaine, Languedoc-Roussillon, Poitou-Charentes, PACA, Rhône-Alpes, Corse, Guyane, Guadeloupe, Martinique, Réunion
	Zjednoczone Królestwo	Gibraltar
	Cypr	Cały kraj
	Malta	Cały kraj
STREFA ZACHODNIA	Francja	Nord-Pas de Calais, Picardie, Haute-Normandie, Île de France, Basse-Normandie, Centre, Champagne-Ardennes, Lorraine, Bourgogne, Alsace, Franche-Comté, Bretagne, Pays de la Loire
	Belgia	Cały kraj
	Niderlandy	Cały kraj
	Luksemburg	Cały kraj
	Niemcy	Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Baden-Württemberg
	Zjednoczone Królestwo	Cały kraj (poza Gibraltarem)
	Irlandia	Cały kraj
STREFA PÓŁNOCNA	Niderlandy	Cały kraj
	Niemcy	Niedersachsen, Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen, Mecklenburg-Vorpommern
	Szwecja	Cały kraj
	Finlandia	Cały kraj
	Estonia	Cały kraj
	Łotwa	Cały kraj
	Litwa	Cały kraj
	Polska	Zachodniopomorskie, Pomorskie, Warmińsko-Mazurskie, Podlaskie, Kujawsko-Pomorskie

Program	Państwa Członkowskie	Kwalifikujące się obszary
STREFA WSCHODNIA	Austria	Cały kraj
	Niemcy	Bayern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Berlin, Brandenburg, Thüringen
	Włochy	Friuli-Venezia Giulia, Veneto, Trentino-Alto Adige, Emilia-Romagna, Puglia, Molise, Abruzzo, Marche
	Grecja	Anatoliki Maekdonia, Thraki, Kentriki Makedonia, Dytiki Makedonia, Thessalia, Ipeiros
	Czechy	Cały kraj
	Węgry	Cały kraj
	Słowacja	Cały kraj
	Słowenia	Cały kraj
	Polska	Dolnośląskie, Lubelskie, Lubuskie, Łódzkie, Małopolskie, Mazowieckie, Opolskie, Podkarpackie, Śląskie, Świętokrzyskie, Wielkopolskie